

**ЗАКОН
О НЕДОПУШТЕНОМ ОГЛАШАВАЊУ**

ЗАКОН О НЕДОПУШТЕНОМ ОГЛАШАВАЊУ

Члан 1.

(1) Овим законом уређује се заштита трговаца од недопуштеног оглашавања и поступак заштите, утврђују облици недопуштеног оглашавања и критеријуми под којима упоређујуће оглашавање није допуштено.

(2) Овај закон се односи на све трговце, осим ако посебним законом није другачије прописано.

Члан 2.

(1) У смислу овог закона поједини изрази имају сљедећа значења:

а) „оглашавање“ је свако представљање, у било којем облику, које се даје у оквиру обављања пословне дјелатности или слободног занимања и које је усмјерено на промоцију у циљу поспјешивања продаје роба или услуга, укључујући некретнине, права и обавезе;

б) „оглашивач“ је свако правно и физичко лице које препоручује своју робу, услуге или дјелатност путем оглашавања;

ц) „огласна порука“ је обавјештење које садржи непосредну или посредну препоруку трговца у вези са његовом дјелатношћу, робом или услугама, без обзира на облик, начин или средство путем којег се порука преноси;

д) „трговац“ је свако правно или физичко лице које продаје робу или пружа услуге потрошачима у оквиру своје пословне дјелатности или слободног занимања, као и свако лице које иступа у његово име или за његов рачун;

е) „кодекс понашања“ је споразум или скуп правила трговаца, донесен на добровољној основи, којим је уређен начин поступања и понашања трговаца у погледу једне или више пословних пракси или привредних сектора;

ф) „доносилац кодекса“ је сваки субјекат, укључујући појединог трговца или групу трговаца, који је надлежан за доношење и измјену кодекса понашања и који је надлежан за надзор над његовим провођењем од оних који су се обавезали да поштују правила кодекса понашања.

Члан 3.

Недопуштено оглашавање у смислу члана 1. овог закона је завааравајуће оглашавање и недопуштено упоређујуће оглашавање.

Члан 4.

Заваравајуће оглашавање је оглашавање које на било који начин, укључујући и његово представљање, доводи у заблуду или може довести у заблуду лица којима је упућено или до којих допире па због тога може утицати на њихово економско понашање, односно оглашавање које из наведених разлога повређује или може повриједити конкуренте на тржишту.

Члан 5.

(1) У поступку оцјењивања да ли је одређено оглашавање завааравајуће узимају се у обзир све карактеристике тог оглашавања, а посебно сви подаци које оно садржи у вези са:

а) карактеристикама роба или услуга, као што су: природа робе или услуге, састав робе или услуге, начин и датум производње робе, начин и вријеме пружања услуге, доступност, количина и спецификација робе или услуге, начин коришћења и примјереност за коришћење у одређене сврхе, географско или трговачко поријекло, резултати који се могу очекивати од употребе робе или услуге, резултати тестова или провјера проведених на роби или услугама;

б) цијеном или начином формирања цијене као и условима под којима се продаје роба или пружају услуге.

(2) У поступку из става (1) овог члана узимају се у обзир и природа, својства и права оглашивача, као што су његов идентитет и имовина, његове квалификације и власничка права над индустријском, трговачком или интелектуалном својином и његова признања и награде.

Члан 6.

(1) Упорјеђујуће оглашавање је свако оглашавање које директно или индиректно упућује на конкурента на тржишту, односно које директно или индиректно упућује на робу или услугу конкурента на тржишту.

(2) Упорјеђујуће оглашавање је недопуштено ако:

а) је заваравајуће у смислу одредаба овог закона, односно у смислу закона којим је уређена заштита потрошача у Федерацији Босне и Херцеговине;

б) упоређује робу или услугу којима се не задовољавају исте потребе или који не служе истој намјени;

ц) необјективно упоређује једну или више битних, репрезентативних или повјерљивих карактеристика робе или услуга што може укључивати и цијену;

д) може довести до поистовјеђивања између трговаца, односно између оглашивача и његова конкурента на тржишту или између роба или услуга, трговачког назива, знака (жига) или других знакова разликовања роба и услуга оглашивача и његова конкурента на тржишту;

е) омаловажава робу или услугу конкурента, његову трговачку марку, заштитни знак (жиг) или друге знакове разликовања, његове активности или околности у којима се налази;

ф) код производа са ознаком поријекла, односно производа код којих је поријекло нарочито значајно не упоређују се производи истог поријекла;

г) је усмјерено на непоштено искоришћавање угледа трговачке марке, трговачког назива, знака (жига) или других знакова разликовања конкурента или ознака поријекла робе или услуга конкурента и

х) представља своју робу или услугу као имитацију или копију робе или услуге заштићених знаком (жигом) или заштићених називом.

Члан 7.

(1) Трговци, удружења трговаца, оглашивачи, као и друга заинтересована лица која имају правни интерес за индивидуалну или колективну заштиту од недопуштеног оглашавања, овлашћени су тужбом од суда захтијевати да наложи прекид таквог оглашавања.

(2) Ако оглашавање још није објављено, али његово објављивање предстоји, субјекти из става (1) овог члана овлашћени су тужбом од суда захтијевати да наложи забрану објављивања недопуштеног оглашавања.

(3) Поступак из ст. (1) и (2) овог члана може се покренути против појединог трговца или групе трговаца из истог привредног сектора који користе исто или

слично недопуштено оглашавање или против доносиоца кодекса чија правила поступања подстичу коришћење недопуштеног оглашавања.

(4) Тужба из ст.(1) и (2) овог члана подноси се у року шест мјесеци од дана сазнања за учињену повреду, односно годину дана од дана учињене повреде.

(5) Поступак покренут на основу тужбе из ст. (1) и (2) овог члана је хитан.

Члан 8.

За суђење у поступку из члана 7. овог закона стварно и мјесно је надлежан општински суд (у даљем тексту: суд), према мјесту сједишта, односно пребивалишта туженог.

Члан 9.

(1) У поступку из члана 7. овог закона суд не врши оцјену да ли је спорним оглашавањем неке почињена штета, односно да ли ће неке бити почињена штета.

(2) У поступку суд на првом рочишту тражи од туженог да у примјереном року поднесе, односно предложи доказе који потврђују тачност спорних чињеничних навода изнесених у оглашавању.

(3) Ако тужени не поднесе, односно не предложи тражене доказе у року из става (2) овог члана или ако суд оцијени да су ти докази недовољни, сматраће се да су спорни чињенични наводи изнесени у оглашавању нетачни.

Члан 10.

(1) Ако утврди да је тужбени захтјев тужиоца основан, суд ће пресудом наложити туженом прекид зававајућег, односно недопуштеног упоређујућег оглашавања или забранити објављивање још необјављеног зававајућег, односно недопуштеног упоређујућег оглашавања.

(2) Ако усвоји тужбени захтјев тужиоца, суд ће пресудом наложити туженом да о свом трошку објави пресуду у цијелости или дјелимично, односно да објави исправку огласа у средствима јавног информисања, одређујући начин на који ће се пресуда, односно исправка огласа објавити.

Члан 11.

(1) Пресуда којом у поступку из члана 7. овог закона суд усваја тужбени захтјев тужиоца обавезује туженог да се у односу на сваког трговца у будућности суздржава од коришћења истог или сличног зававајућег, односно недопуштеног упоређујућег оглашавања које је представљало предмет спора у том поступку.

(2) Извршење на основу пресуде из става (1) овог члана осим тужиоца може тражити и сваки субјекат из члана 7. став (1) овог закона.

Члан 12.

(1) Прије покретања, за вријеме или након окончања поступка из члана 7. овог закона, све док извршење не буде окончано, тужилац може суду предложити одређивање привремене мјере прекида, односно забране објављивања зававајућег или недопуштеног упоређујућег оглашавања.

(2) Суд ће одредити привремену мјеру ако тужилац учини вјероватним да је спорно оглашавање недопуштено.

(3) Суд може од подносиоца приједлога за одређивање привремене мјере затражити да обезбиједи јемство за штету која би туженом могла настати одређивањем и провођењем привремене мјере.

Члан 13.

(1) Ако овим законом није другачије прописано, на поступак из члана 7. овог закона сходно се примјењују одредбе Закона о парничном поступку (Службене новине Федерације БиХ“, бр. 53/03,73/05, 19/06 и 98/15).

(2) Ако овим законом није другачије прописано, на поступак одређивања привремене мјере из члана 12. овог закона сходно се примјењују одредбе Закона о извршном поступку (Службене новине Федерације БиХ“, бр. 32/03, 52/03, 33/06, 39/06, 39/09 и 35/12).

Члан 14.

(1) Покретање поступка из члана 7. овог закона не искључује могућност добровољне контроле недопуштеног оглашавања удружења трговаца или доносиоца кодекса, нити искључује могућност да субјекти из члана 7. став (1) овог закона покрену поступак код удружења трговаца или доносиоца кодекса против оних трговаца, групе трговаца или доносиоца кодекса који користе или промовишу коришћење недопуштеног оглашавања.

(2) Покретање поступка из става (1) овог члана ни у којем случају не представља одрицање од права, нити представља процесну сметњу за покретање и вођење поступка из члана 7. овог закона.

Члан 15.

Ако је оглашавање појединих производа или услуга, односно забрана или ограничавање оглашавања у медијима уређено посебним прописима, примјењују се ти посебни прописи.

Члан 16.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеним новинама Федерације БиХ“.

ПРЕДСЈЕДАВАЈУЋА
ДОМА НАРОДА
ПАРЛАМЕНТА ФЕДЕРАЦИЈЕ БиХ

Лидија Брадара

ПРЕДСЈЕДАВАЈУЋИ
ПРЕДСТАВНИЧКОГ ДОМА
ПАРЛАМЕНТА ФЕДЕРАЦИЈЕ БиХ

Един Мушић